

grundlæggende borgerrettigheder, som andre i vort samfund har. De kan ikke stemme til Folketinget.

Siden vi fremsatte det her forslag, har vi som sagt indhentet næsten 10.000 underskrifter til støtte for forslaget. Jeg kan også sige, at min mailboks simpelt hen er fuld af mails fra mennesker, som føler, at den danske lovgivning om statsborgerskab sætter dem i en forfærdelig klemme.

Jeg kan heller ikke lade være med at lægge mærke til, at der i Berlingske Tidende i dag er en ung mand, som netop giver udtryk for den klemme, han synes han er bragt i. Han har boet 8 år i USA, og han ønsker sig brændende at få et amerikansk statsborgerskab, så han også kan være med i det amerikanske samfund. Men han er så knyttet til Danmark, og hans kærlighed til fædrelandet forhindrer ham i at give afkald på det danske statsborgerskab. Jeg kan også oplyse, at den unge mands navn er Henrik Fogh Rasmussen.

Kl. 18:10

På samme måde forholder det sig også med mennesker, som er kommet her til landet. Jeg har et brev fra en kvinde i Aalborg, som skriver, at hun forleden fejrede sin 44-års-fødselsdag. Normalt er 44 år jo ikke noget, man fejrer, men når hun markerede denne dag, var det, fordi hun da havde boet det halve af sit liv her i landet. Hun har betalt skat, hun har deltaget i det her samfund, og hun ville meget gerne være statsborger i Danmark. Men det ville indebære, at hun skulle afskrive sig sit amerikanske statsborgerskab, og hun vidste jo ikke, om familien derhjemme på et tidspunkt kunne have brug for hende i længere tid, end et visa løber, så hun turde simpelt hen ikke. Efter den lovgivning, vi har, siger vi faktisk til en kvinde som hende her, at hun ikke er dansk nok.

Vores lovgivning medfører, at en række mennesker føler sig som halve borgere, og hvorfor er det, at vi i Danmark skal tvinge mennesker til at frskrive sig deres oprindelige nationalitet, før de kan blive hele danske borgere? Det er vel et fundamentalt princip, at man kan deltage i det demokratiske samfund, som man bor i, og herunder også stemme ved valg til dette samfunds parlament.

Så hårt jeg godt nok i debatten, at der var mange bekymringer over, at man så kunne komme til at stemme to steder. Jamen hvorfor dog den bekymring? Princippet om én person én stemme er jo et princip, der vender sig mod det

valg, man er til, sådan at man ikke stemmer to gange ved det samme valg. Hvad kan Danmark da have imod, at et menneske, som også bor i USA, kan stemme der, hvis det er lovligt? Hvad kan Danmark have imod det?

Man har været inde på, at der er mange problemer. Der er mange ulemper, men det er jo dog problemer, som man kan løse, og som de allerallerfleste lande har løst. De har jo løst de problemer. Vi er jo ikke pionerer på det her område, vi er faktisk ganske langt bag efter andre lande. Vi kan hente inspiration i betænkning efter betænkning fra lande, som ligger i vores nærområde, og det håber jeg da også vi kan, når vi nu går i gang med arbejdet.

Jeg synes, det er lidt beklageligt at høre, at regeringen så kontant afviser det her. Man kunne næsten få en fornemmelse af, at man ville afvise det for enhver pris, fordi alt andet end dobbelt statsborgerskab er bedre. Det håber jeg så ikke er tilfældet. Jeg håber, at vi kan tage fat i det her fordomsfrit under de drøftelser, som kommer, og den høring, som jeg forstår at Indfødsretsudvalget har taget initiativ til at stable på benene. Jeg kan i hvert fald love, at fra nu af og hvert halve år vil det her forslag blive fremsat af Ny Alliance, lige så længe vi er til. Med det støtter jeg selvfølgelig forslaget.

Kl. 18:14

Formanden:

Der er ønsker om korte bemærkninger. Den første er fra hr. Jesper Langballe, bagefter er det fru Gitte Seeberg, og efterfølgende har hr. Jesper Langballe ordet som privatist. Men nu er det for en kort bemærkning.

Kl. 18:14

Jesper Langballe (DF):

Jeg må sige, at jeg undrer mig over, at Ny Alliance vil møde op i Folketinget med noget så sjusket som beslutningsforslaget her. Intet er undersøgt, ingen komplikationer, ingen konsekvenser er overhovedet analyseret, og ordførertalen var bare lidt sentimental snak om forskellige menneskers følelser.

Jeg synes, det er helt utroligt, når hr. Jørgen Poulsen spørger, hvorfor man dog ikke skulle kunne have stemmeret i flere lande. Er hr. Jørgen Poulsen ikke klar over, at når vi i 1898 fik en egentlig statsborgerskabslov, altså at indfødsretten blev til et egentligt statsborgerskab, hang det jo sammen med, at vi havde fået demokratiet? Hvis en konge eller en kejser regerer et land, betyder det måske ikke så meget, men i det øjeblik, det er befolkningen, som skal stemme om, hvor-